

60. Η ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΑΙ Η ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΛΟΓΙΚΗ

Από εγκυκλοπαιδικής πλευράς, Λογική είναι η επιστήμη που εξετάζει τους νόμους και τους κανόνες βάσει των οποίων ο άνθρωπος σκέπτεται σωστά και μεθοδικά.

Ο ορισμός αυτός θεωρητικά είναι σωστός, αλλά δεν εφαρμόζεται στην πράξη. Όλοι οι άνθρωποι πιστεύουν ότι σκέπτονται και ενεργούν βάσει της λογικής. Κανένας δεν θεωρεί τον εαυτό του ότι είναι παράλογος. Γιατί λοιπόν δεν συμφωνούν μεταξύ τους και διαπληκτίζονται ή διαφωνούν σε πλείστα ζητήματα;

Για να εξηγήσουμε αυτό το φαινόμενο πρέπει να καθορίσουμε διαφορετικά την έννοια της λογικής.

Κατά τη γνώμη μας, **λογική είναι η πειθώ που έχει ο λόγος**. Δηλαδή, όταν θέλουμε να πείσουμε κάποιον για ένα οποιοδήποτε ζήτημα, χρησιμοποιούμε διάφορα λογικά επιχειρήματα, τα οποία πρέπει να έχουν τέτοια διατύπωση, ώστε ο άλλος να αποδεχτεί τις απόψεις μας.

Υπάρχουν όμως δύο μορφές λόγου. Ο σωστός και ο λανθασμένος. Κατά συνέπεια υπάρχουν και δύο μορφές λογικής: η σωστή και η λανθασμένη. Η πρώτη αποκαλείται «**φωτεινή λογική**», και η δεύτερη «**σκοτεινή λογική**». Επιφανειακά μπορεί να φαίνονται όμοιες, αλλά ουσιαστικά διαφέρουν όσο το φως από το σκοτάδι.

Αυτές οι δύο μορφές της λογικής μοιάζουν σαν δύο δίδυμες αδελφές, οι οποίες παρουσιάζουν μεγάλη εξωτερική ομοιότητα, αλλά ο εσωτερικός τους κόσμος είναι εντελώς διαφορετικός. Η πρώτη είναι καλή, αγαθή και ειλικρινής, ενώ η δεύτερη είναι κακή, ύπουλη και δολοπλόκος.

Οι άνθρωποι που σκέπτονται και εκφράζονται με τη φωτεινή λογική, αναγνωρίζουν πάντοτε την αλήθεια, ακόμη και όταν έρχεται σε αντίθεση με τα ατομικά τους συμφέροντα. Δεν επιδιώκουν την εκμετάλλευση άλλων ανθρώπων και αποφεύγουν τη σκόπιμη παραπλάνηση.

Αντίθετα, εκείνοι που σκέπτονται και εκφράζονται με τη σκοτεινή λογική, υποκινούνται από τον εγωισμό τους και τα ατομικά τους συμφέροντα. Δικαιολογούν τα πάντα με αληθοφανή σοφίσματα, προκειμένου να καλύψουν τις δολοπλοκίες τους.

Η φωτεινή λογική δεν έχει ανάγκη από πολλές εξηγήσεις, διότι είναι απλή και καθαρή, όπως το λευκό φως. Η σκοτεινή λογική όμως, διαθέτει πολλές ποικιλομορφίες ανάλογα με την περίσταση που χρησιμοποιείται. Τα σημαντικότερα μειονεκτήματα ή μάλλον τεχνάσματα της σκοτεινής λογικής είναι: 1) Η διαστρέβλωση της πραγματικής σημασίας των λέξεων. 2) Τα κενά και οι αοριστίες στην ουσιαστική διατύπωση του λόγου. 3) Ο έντονος τονισμός των θετικών στοιχείων και η συγκάλυψη των αρνητικών στοιχείων μιας υποθέσεως. 4) Η πομπώδης διαφήμιση πραγμάτων, τα οποία δεν έχουν πραγματική αξία, και πολλά άλλα

Οι πολιτικοί, οι δικηγόροι, οι διαφημιστές και γενικά εκείνοι που επιδιώκουν ατομικά συμφέροντα, κάνουν μεγάλη χρήση της σκοτεινής λογικής. Και τα δυσμενή αποτελέσματά της φαίνονται στην πράξη.

Οι δύο αυτές μορφές της λογικής υπάγονται στον νόμο των αντιθέσεων, ο οποίος ισχύει γενικά για όλα τα πράγματα. Στον υλικό κόσμο δεν υπάρχει τίποτε απόλυτο, διότι όλα έχουν τις αντιθέσεις τους, όπως καλό-κακό, ωραίο-άσχημα, φως-σκοτάδι κ.λπ. Όλα αυτά εναλλάσσονται διαδοχικά, χωρίς να επικρατεί ποτέ η μία ή η άλλη πλευρά, διότι είναι ισοδύναμα μεταξύ τους.

Μέσα από τις αντιθέσεις εκπαιδεύεται το πνεύμα, δηλαδή ο άνθρωπος μαθαίνει να διακρίνει μόνος του τη διαφορά και να επιλέγει το σωστό. Πολλές φορές σημαντικό ρόλο παίζει και η διαίσθηση.

Από τη μεταφυσική πλευρά, το θέμα των δύο μορφών της λογικής οφείλεται στο ότι το ανθρώπινο πνεύμα δέχεται και τους δύο αντίθετους φωτισμούς, τόσο από τα Αγαθά Πνεύματα όσο και από τα Πονηρά Πνεύματα. Εάν όλοι φωτίζονταν μόνο από την πλευρά του Καλού, δεν θα υπήρχε διχογνωμία στους ανθρώπους. Επειδή όμως το πνεύμα είναι ελεύθερο να επιλέγει, ανάλογα με τις τάσεις και τις προτιμήσεις του, συγκρούονται οι δύο φωτισμοί και επέρχεται η δυσαρμονία στις κοινωνικές σχέσεις.

Γενικά, λοιπόν, όλες οι αντιγνωμίες και ασυμφωνίες των ανθρώπων οφείλονται στην έλλειψη διάκρισης μεταξύ της φωτεινής και της σκοτεινής λογικής. Διότι σήμερα, με την ελεύθερη κυκλοφορία των πολύπλοκων ιδεών και αντιλήψεων, έχει επεκταθεί σε μεγάλο βαθμό η σκοτεινή λογική, η οποία έχει περιπλέξει τη σκέψη όλων των ανθρώπων στον λαβύρινθο της σύγχυσης και της ασάφειας. Χρειάζεται λοιπόν ένας νέος Θησέας, ο οποίος θα μπορέσει να οδηγήσει την ανθρωπότητα στην έξοδο από τον λαβύρινθο.

Ο κορυφαίος φιλόσοφος της λογικής, ο Αριστοτέλης, έχει δώσει την πιο ολοκληρωμένη ανάλυση των δύο πλευρών της λογικής και τον έλεγχο των σοφισμάτων, αποδεικνύοντας τα λανθασμένα σημεία τους. Αυτά τα έργα, όταν μελετηθούν σε βάθος, θα αποτελέσουν τον μίτο της Αριάδνης για την έξοδο από τον λαβύρινθο της σκοτεινής λογικής.

Ευχαριστώ.

Βιβλιογραφία:

Ο Πνευματισμός και ο Σύγχρονος Άνθρωπος

www.dmakrygiannis.gr

www.divinelight.org.gr